

‘BỰC DỌC’—Imperil

CHƯƠNG NGẠI CUỐI CÙNG MÀ MỘT CHÂN SƯ PHẢI RỬ BỎ

Trong các webinar gần đây, thầy Hiệu trưởng MDR bắt đầu bình giảng về quyển *Đường Đạo trong Kỷ Nguyên Mới*, mà thầy nói đó những ‘lời vàng ngọc’. Hôm nay, tôi trích dịch cho các bạn một câu chuyện nhỏ từ các webinar đó, nói về tầm quan trọng của hạnh ‘vô tổn hại’, của lời nói phê phán hay khiển trách, nhất là khi người đó là một người tiến hoá cao, một đệ tử hay một điểm đạo đồ.

Đây là đoạn trích từ DINA I, trang 698, nói về chương ngại cuối cùng mà một Chân sư phải rửa bỏ là sự bực dọc, được Chân sư Morya gọi bằng thuật ngữ đặc biệt là *Imperil*. Chân sư DK cũng thường nhắc đến Imperil như đồng nghĩa với Irritation (sự bực dọc, bực tức), đôi khi Ngài dùng với hai nghĩa khác nhau. Thầy Hiệu trưởng cũng dành nguyên một webinar để giảng về Imperil và Irritation, các tác hại của nó.

Tùy theo khả năng của nhóm, như một tổng thể, hoạt động dưới sự thúc đẩy của bản năng tâm linh, mà Chân Sư thực hiện thành công những kế hoạch của Ngài qua trung gian của nhóm. Theo định luật thiêng liêng, Ngài không làm việc một mình, Ngài *không thể* hoạt động một mình. Ngài có thể gieo cảm hứng, giảng dạy, yêu cầu sự hợp tác, hướng dẫn trong công việc cần thiết. Ngài không làm gì khác hơn ngoài những việc đó. Trong chu kỳ thế giới hiện tại, công việc của Thánh đoàn bị hạn định phần lớn bởi các đệ tử, bởi đó, họ có thể hiểu tại sao **điều chương ngại cuối cùng mà vị Chân Sư phải loại bỏ là sự bực dọc**. Không một vị Điểm Đạo Đồ nào có thể thành lập một Ashram thật sự cho đến khi nào mọi khả năng hiểu lầm, bực dọc và chỉ trích đã biến mất. **Sức mạnh tư tưởng của một Chân Sư, nếu bị lạm dụng, có thể là một sức mạnh có tiềm năng tàn phá ghê gớm**. Ngài phải có đầy đủ sự tự tin trước khi Ashram của Ngài có thể hoạt động một cách đúng đắn và an toàn.

Tùy theo khả năng của nhóm, như một tổng thể, hoạt động dưới sự thúc đẩy của bản năng tâm linh, mà Chân Sư thực hiện thành công những kế hoạch của Ngài qua trung gian của nhóm. Theo định luật thiêng liêng, Ngài không làm việc một

mình, Ngài không thể hoạt động một mình. Ngài có thể gieo cảm hứng, giảng dạy, yêu cầu sự hợp tác, hướng dẫn trong công việc cần thiết. Ngài không làm gì khác hơn ngoài những việc đó.

Việc thực hiện thành công các kế hoạch của Chân sư tùy thuộc hoàn toàn vào các đệ tử trong Nhóm của Ngài, và Chân sư không thể làm gì hơn là “truyền cảm hứng, giảng dạy, hướng dẫn”. Và trong trường hợp của Chân sư DK với nhóm đệ tử của Ngài, dường như Ngài đã nói rằng những gì Ngài đưa ra chắc chắn đã được các cá nhân trong nhóm sử dụng một cách thuận lợi, nhưng tiến trình nhóm (group process) và các dự án mà Ngài hi vọng thấy thành hình, chưa trở thành hiện thực. Nhưng Ngài cũng nói với chúng ta rằng dự án Các Nhóm hạt Giống (Seed Groups) là một dự án 275 năm.

Các Chân sư chỉ “truyền cảm hứng, giảng dạy, hướng dẫn”, và đây cũng sẽ là trường hợp đối với Chân sư Cung 1? Và Chân sư DK có vẻ nói rằng “Đúng như thế”. Tôi biết có những cá nhân cung 1 chỉ ra lệnh và chỉ huy người khác để làm một số việc nhất định, và những người đó tốt nhất là tuân lệnh. Trong quân đội cũng thế, cấp dưới phải tuân lệnh cấp trên nếu không muốn nhanh chóng bị giáng chức hoặc mất mạng. Nhưng Chân sư Cung 1 nhất thiết phải có một cách tiếp cận khác, và Chân sư DK đang truyền đạt cho chúng ta điều đó. Do vậy, điều đó thực sự phụ thuộc vào chúng ta. Chúng ta không được vi phạm Thiên luật, và vì linh hồn có tâm thức nhóm, nên các Chân sư phải lan toả ảnh hưởng của Ngài. Ngài không thể làm việc một mình mà phải tập hợp những người mà Ngài có thể truyền cảm hứng và giảng dạy, những người mà Ngài có thể yêu cầu hợp tác và đưa ra hướng dẫn về những công việc cần thiết, và đó là chính xác là những gì Chân sư DK đã làm.

Trong chu kỳ thế giới hiện tại, công việc của Thánh đoàn bị hạn định phần lớn bởi các đệ tử, bởi đó, họ có thể hiểu tại sao điều chương ngại cuối cùng mà vị Chân Sư phải loại bỏ là sự bức dọc.

Chân sư DK có chút khôi hài ở đây. Ngay cả Chân sư cũng còn chương ngại, và chương ngại cuối cùng mà Ngài phải rũ bỏ là sự bức dọc. Và tôi nghĩ bạn phải bật cười vì điều này quá đúng, vì tất cả những nỗ lực, dù ‘được ca ngợi’, của chúng ta đều chưa đúng tầm, và có lúc Chân sư DK thực sự nói về sự ngốc nghếch (stupidity) của những người chí nguyện trung bình. Nó gần giống như chủ tinh trong chiêm tinh học. Nếu sao Hỏa cai quản Bạch Dương, sao Hỏa tạo ra một hiệu ứng hạn định lên năng lượng của chòm sao Bạch Dương mà nó truyền đạt ở một mức độ, nhưng chỉ ở một mức độ. Và cũng tương tự, các đệ tử cũng tạo ra một hiệu ứng hạn định

và tiết giảm đối với năng lượng của Chân sư mà người đệ tử là kênh dẫn truyền, nhưng chỉ ở một mức độ. Do đó, chúng ta có thể hiểu rõ tại sao chúng ngại cuối cùng mà một Chân sư phải vứt bỏ lại là sự “bực dọc”!

Không một vị Điểm Đạo Đồ nào có thể thành lập một Ashram thật sự cho đến khi nào mọi khả năng hiểu lầm, bực dọc và chỉ trích đã biến mất. Sức mạnh tư tưởng của một Chân Sư, nếu bị lạm dụng, có thể là một sức mạnh có tiềm năng tàn phá ghê gớm. Ngài phải có đầy đủ sự tự tin trước khi Ashram của Ngài có thể hoạt động một cách đúng đắn và an toàn.

[ND: Một vị điểm đạo bậc 4 có thể thành lập Ashram của riêng mình, và đó là minor Ashram so với Ashram của Chân sư và của vị Chohan (Đế Quân). Các bạn cũng phải phân biệt giữa các Ashram của Chân sư và những cái được gọi là ashram hiện diện ngoài đời thường, khắp nơi trên Ấn độ. Ngoài ra, trong Ashram của Chân sư, còn có Inner Group và Outer Group, hay *Ashram thực sự* và *Nhóm* của Chân sư. Trong hơn 50 đệ tử của Chân sư trong đầu thế kỷ 20, chỉ một số ít thuộc về Ashram (gọi là ashramic group hay inner group, trong đó có Foster Bailey, Alice Bailey, FCD ...) còn lại đều thuộc về Nhóm bên ngoài hay *Nhóm* của Chân sư]

Đây thật là một điều ngạc nhiên đối với tôi, và đó là điều quan trọng khi chúng ta xem xét mối quan hệ của chúng ta trong tư cách các sinh viên và đệ tử của huyền linh học.

Ashram không phải như khi bạn nói, “Này, các bạn hãy tập hợp lại đây, tại trụ sở này. Đây là ashram của tôi!” 😊. Đó là một sự khác biệt hoàn toàn. Ashram là trạng thái trí tuệ của một nhóm tâm linh, là một điểm trụ nhất tâm, là kho chứa của tư tưởng, là một rung động bền vững đặc biệt liên quan đến khả năng tiếp nhận và biểu đạt.

Đoạn văn trên làm tôi nhớ lại câu chuyện của đức Pythagoras và một đệ tử của Ngài. Ngài đã khiển trách vị đệ tử đó, có thể là bằng lời nói hơn là chỉ trong ý nghĩ, và vào thời điểm đó đức Pythagoras vẫn chưa phải là một Chân sư, và tôi chắc rằng, ở thời điểm đó, Ngài ít nhất đã là một điểm đạo đồ bậc ba. Và vị đệ tử đã ra đi, tự kết liễu cuộc sống của mình. Tôi không biết vị đệ tử đó là nam hay nữ, nhưng chúng ta được biết rằng việc đó đã dạy cho Ngài một bài học lớn về sức mạnh của tư tưởng và lời nói, cũng như sức mạnh của sự chỉ trích.

Khi chúng ta đọc các thư của Chân sư DK viết cho các đệ tử, Ngài dùng các cách xưng hô như Dear Brother, Brother of Old, Em thân mến, Huynh đệ của Ngày xưa...

Và Ngài luôn tìm thấy một số điều tốt nơi đệ tử để nhấn mạnh, ngay cả khi Ngài phải chấn chỉnh những gì mà một đệ tử đang làm. Ngài luôn tìm cách để giữ những gợi ý của mình trong bầu không khí của tình thương và minh triết.

Và chúng ta chắc chắn thấy nhiều người cũng được gọi là ‘Master’ (Chân sư hoặc Minh Sư), danh xưng thật không may mắn khi được sử dụng một cách khoe khoang bởi những người không có sự hiểu biết đầy đủ, và các vị Thầy này trừng phạt, mắng mỏ học trò của mình, và đôi khi họ nhìn học trò của mình một cách khinh thường. Và đó không phải là một Chân sư như chúng ta hiểu.

Tôi nhớ đến một đệ tử của Chân sư DK¹, tôi nghĩ ông cũng có mặt trời Song Tử giống Alice Bailey, và Cung mọc Leo. Và bà Mary Bailey thực sự cũng có điều tương tự. Vị đệ tử này, khi ông rời bỏ nhóm của Chân sư DK vào năm 1946, lập ra một số ‘ashram’ ở nhiều nơi khác nhau mà ông ấy là đạo sư của các ashram đó. Nhưng Chân sư DK đã chỉ ra sự bất ổn trong những phản ứng cảm xúc của ông với các học trò. Ông biết rất nhiều, nhưng ông thường cáu gắt và chỉ trích. Tôi không rõ lắm, có lẽ ông hiểu lắm học trò, và đây là một trong những điều mà Chân sư DK chỉ cho ông biết đó bằng chứng rõ ràng rằng ông không chuẩn bị cho lần điểm đạo thứ tư như ông nghĩ, mà thực sự đang chuẩn bị cho lần điểm đạo thứ 2.

Do đó, hãy nghĩ về sự tương tác của chúng ta với mọi người, việc duy trì sự bình tĩnh của chúng ta, về sự nóng nảy và mức độ chúng ta dễ bị kích động, dễ sa vào chỉ trích.

¹ Eugene Cosgrove, người Scotland, sinh ngày 6/1/1886. Ông là một nhà Tâm Lý Học giống như FCD, đệ tử lớn của Chân sư. Tuy nhiên, không giống như FCD, người đang trong quá trình chuẩn bị điểm đạo lần 3 (theo ý kiến của Thầy Hiệu trưởng), ISGL đang trong quá trình điểm đạo lần 2 và chính Chân sư cho Ông biết về điều này. Cấu trúc cung của ông vô cùng đặc biệt, II I, 161. Ông sinh ra với linh hồn cung 6 và chuyển sang cung 2 ngay trong kiếp sống này. Việc chuyển đổi này dẫn đến những khó khăn lớn cho ông. Ông có phạm ngã cung 1, thể trí cung 1 và đặc biệt thể xác cũng cung 1. Việc hội tụ cả ba cung 1 trong cấu trúc cung là điều cực kỳ hiếm, và nếu linh hồn ông không chuyển đổi thành công sang cung 2 để hoá giải các ảnh hưởng tiêu cực của các cung 1, thì cung 6 cộng hưởng với những ảnh hưởng tiêu cực cung 1 biến ông thành một người “ghê rợn”. Lá thư này được viết vào năm 1946, năm ISGL được 60 tuổi, là lá thư cuối cùng của Chân sư DK viết cho ông, vì sau đó, như Chân sư tiên đoán, ông rút lui ra khỏi nhóm đệ tử và đi theo con đường của riêng ông, và có lẽ thất bại trong các kiểm tra của lần điểm đạo thứ 2. Các bạn có thể đọc lại bài viết về ISGL đã đăng trước đây trên Facebook.